

رهبری خدمتگزارانه

مطالعه این هفته: اول پطرس باب ۵ آیات ۱ تا ۱۰؛ اعمال رسولان باب ۶ آیات ۱ تا ۶؛ ارمیا باب ۱۰ آیه ۲۱؛ متی باب ۲۰ آیات ۲۴ تا ۲۸؛ امثال سلیمان باب ۳ آیه ۳۴؛ مکاشفه یوحنا باب ۱۲ آیات ۷ تا ۹.

آیه حفظی: «بگذارید خداوند بار تمام غصه ها و نگرانیهای شما را بدوش گیرد زیرا او در تمام اوقات به فکر شما میباشد» (اول پطرس باب ۵ آیه ۷).

مطالعات کلیساهای رو به رشد تقریباً همیشه اهمیت رهبری مؤثر را برجسته می‌کند. این رهبری، چشم‌انداز و ارشادات خود را از خدا و کلام او می‌گیرد و برای همگان در جامعه کلیسا فرصتی ایجاد میکند تا عطایای روحانی خویش را در جهت پیشبرد ماموریت انجیل بکار گیرند.

اما رهبری کلیسا به شدت چالش برانگیز است. داوطلبان گرچه اکثراً شاغل هستند ولی غالباً وقت گذاشته و تا حد زیادی اداره کننده کلیساها هستند. بروز مسئله ای میتواند باعث خودداری اعضا از شرکت در جلسات گردیده که نشان دهنده «رای بر عدم رضایت و حمایت» است. علاوه بر این، یک رهبر تأثیر گذار مسیحی می‌بایست عمیقاً روحانی باشد. و ما نباید فراموش کنیم که پطرس برای کلیساهایی می‌نویسد که آزار و جفا را تجربه می‌کنند. رهبر کلیسا به طور ویژه در چنین زمان‌هایی آسیب‌پذیر می‌باشد. پس چه کسی برای ایفای این وظیفه آمادگی دارد؟

پطرس در آیات ۱ تا ۱۰ باب ۵ اول پطرس، به موضوع رهبری مسیحی در سطح کلیسای محلی می‌پردازد. او در این آیات درباره بعضی از خصوصیات حیاتی لازم نه تنها برای رهبران محلی بلکه برای اعضا نیز می‌نویسد. سخنان او مانند آن زمان برای امروزه نیز کاربرد دارند.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۱۳ مه آماده شوید.

مشایخ کلیسای اولیه

به این آیات توجه کنید: اعمال رسولان باب ۶ آیات ۱ تا ۶، باب ۱۴ آیه ۲۳، باب ۱۵ آیه ۶؛ اول تیموتائوس باب ۵ آیه ۱۷؛ اول پطرس باب ۵ آیه ۲. این آیات چه بینشی درباره چالش‌هایی که کلیسای اولیه با آن روبرو بود و نقش رهبرانیش به ما می‌دهند؟

ایمان آوردن عده کثیری از مردم و پیوستن آنان به کلیسا، برکت بزرگی از جانب خداست. با این وجود، همانطور که تجربه مسیحیان اولیه نشان می‌دهد، رشد سریع می‌تواند باعث بروز مشکلاتی بشود.

برای مثال، باب‌های ۱ تا ۵ اعمال رسولان، هدایت روح‌القدس و ایمان آوردن مسیحیان بسیاری را مکتوب کرده‌اند. آیات ۱ تا ۶ باب ۶ اعمال رسولان، نتیجه را نشان می‌دهند: ازدیاد گروه رهبران را دچار مشکل کرد و اداره روزانه و نظارت بر عملکرد کلیسا باید سازمان دهی میشد.

مسئله‌ای که این ضعف را در ساختار سازمانی به اوج رساند، شکایت از تبعیض بود. گروه یونانی زبان شکوه داشتند که در توزیع غذای روزانه به بیوه زنانشان بی‌توجهی می‌شود. برای پاسخگویی، گروهی از مردم، شماسان، مخصوصاً برای دستگیری به ۱۲ حواری برای اداره کارهای مختلف کلیسا، انتخاب شدند.

این حقیقت دارد که کلیسای اولیه به شیوه‌ای خاص توسط روح‌القدس هدایت می‌شد. اما حتی آن موقع نیز نیاز به وضع نمودن ساختارهای کلیسا بود. یکی از کلیدی‌ترین گروه‌ها برای رهبری کلیسا که خیلی زود به آنان نیاز بود، مشایخ بودند که برای جماعت محلی منسوب گردیده بودند. در واقع، برگزیدن مشایخ برای هدایت این گروه‌های نو بنیاد مسیحی، کاری بود که پولس و بارناباس با مراجعه به مکان‌هایی که هنوز مژده عیسی را نشنیده بودند صورت می‌گرفت (اعمال رسولان باب ۱۴ آیه ۲۳).

در ابتدای مسیحیت، وظایف مختلفی به مشایخ سپرده شده بود. آن‌ها به عنوان رهبران اجتماع محلی‌شان، گهگاه به عنوان معلم به نوایمانان تعلیم میدادند. آن‌ها موعظه می‌کردند و با انجام کارهای لازم از بهبود و سلامتی اجتماع اطمینان می‌جستند (اعمال رسولان باب ۱۵ آیه ۶، اول تیموتائوس باب ۵ آیه ۱۷، اول پطرس باب ۵ آیه ۲).

به چه روش‌هایی می‌توانید با رهبران در کلیسای محلی خود بهتر کار کنید حتی اگر همیشه در برخی امور توافق نظر نداشته باشید؟

دوشنبه

۸ مه

مشایخ

آیات ۱ تا ۴ باب ۵ اول پطرس را بخوانید. رهبران باید چه نگرش‌هایی در وظایفشان در کلیسا داشته باشند؟ این اصول چگونه می‌توانند در مورد هر کدام از ما گذشته از نقشمان، کاربرد داشته باشند؟

پطرس آموزش و ارشاد مشایخ را با توجه به اینکه خود او نیز یکی از مشایخ است، آغاز نمود. او سپس به دو چیز در مورد خود اشاره می‌کند: او شهادت دهنده‌ای از عذاب‌های مسیح است و انتظار دارد که با این کار شریک در جلال بشود. پطرس با گفتن این مطلب، اولین خصوصیتی که باید در یک رهبر دینی وجود داشته باشد را برجسته می‌سازد: یک رهبر دینی می‌بایست اهمیت عذابی را که مسیح به جای ما کشید و امید بزرگی را که به ما ارائه می‌دهد درک کند.

پطرس وظیفه یک رهبر دینی را به شبانی که گله خدا را اداره می‌کند، ربط می‌دهد. مقایسه نمودن کلیسا با گوسفندان حاکی از آن است که، اعضای کلیسا مانند گوسفندان، ممکن است بعضی اوقات به راه خود بروند. از این رو، به شبانی نیاز دارند که ایشان را به گله باز گرداند و به ایشان در هماهنگ عمل کردن با گروه کمک کند. رهبر دینی همچنین باید مانند الگویی فروتن باشد آنگونه که یک فرد مسیحی می‌بایست عمل کند.

چه هشداری در این آیات برای کسانی که شبان هستند، می‌یابیم؟ ارمیا باب ۱۰ آیه ۲۱، حزقیال باب ۳۴ آیات ۸ تا ۱۰، زکریا باب ۱۱ آیه ۱۷.

یک وظیفه مهم رهبر مسیحی این است که با مردم در کلیسا با صبوری همکاری کند، درست همانطور که شبان با گوسفندهای خود رفتار می‌کند. مشایخ باید مردم را به آرامی برای عبادت گرد هم آورند و پیام عیسی را با کسانی که لازم است عیسی و نجات وی را بشناسند در میان بگذارند. پطرس همچنین در مد نظر قرار میدهد که مشایخ باید با رضای دل و میل و علاقه و نه از روی اجبار فعالیت کنند. همیشه یافتن مردمی که با میل و علاقه خود فعالیت‌های چالش

برانگیز کلیسا را بر عهده بگیرند، آسان نیست. این موضوع بخصوص در هنگام بررسی کمیته انتخاباتی مشهود است. برای اینکه یک کلیسا عملکرد خوبی داشته باشد، گُرسی های مشخصی بایستی توسط اشخاص صالح و لایق و قابل پُر شود. دلایلی وجود دارد که بسیاری از مردم تمایلی به گرفتن نقش رهبری ندارند. بعضی از این وظایف نیازمند صرف زمان قابل توجهی هستند و افراد مناسب برای چنین نقش‌هایی ممکن است پیش از آن، مسئولیت‌های دیگری داشته باشند. دیگران ممکن است احساس کنند که به اندازه کافی برای ایفای آن نقش آمادگی ندارند. اما سخن پطرس این است که اگر از ما خواسته شد، باید در کل چنانچه ممکن است با قبول تصدی در رهبری کلیسا نقش موثری ایفا نمائیم.

۹ مه

سه شنبه

رهبری خدمتگزارانه

اول پطرس باب ۵ آیه ۳ و متی باب ۲۰ آیات ۲۴ تا ۲۸ را بخوانید. چه اصول اساسی رهبری مسیحی در این آیات یافت می‌شود؟

در زبان یونانی، واژه کلیدی در آیه ۳ باب ۵ اول پطرس *katakuriuontes* می‌باشد. همین واژه در آیه ۲۵ باب ۲۰ متی نیز دیده می‌شود و به معنی «سلطه‌گری - ریاست طلبی» یا «حکمرانی - ارباب‌مَنشی» است. بنابراین، دستورالعمل داده شده به مشایخ در آیه ۳ باب ۵ اول پطرس ممکن است اینگونه ترجمه بشود: «نسبت به زیر دستان خود ارباب‌مَنش نباشید» که این آیه سخنان عیسی در آیه ۲۵ باب ۲۰ متی را منعکس میکند. آیات ۲۰ تا ۲۳ باب ۲۰ متی زمینه ای را برای گفتار عیسی در آیات ۲۴ تا ۲۸ باب ۲۰ متی فراهم می‌آورد. مادر یعقوب و یوحنا با این درخواست نزد عیسی رفت که هنگامی که عیسی به پادشاهی برسد، یکی از پسرانش در سمت راست او و دیگری در سمت چپ او جلوس کنند.

«عیسی با ملایمت با ایشان مدارا می‌کند و خودخواهی ایشانرا را بخاطر برتری یافتن نسبت به برادرانشان سرزنش نمی‌کند. او از قلب‌های آن‌ها خبر دارد و از عمق علاقه و وابستگی ایشان به خود آگاه است. محبت ایشان علاقه انسانی محض نیست؛ اگرچه بواسطه دنیوی بودن مجراهای بشری پلید گشته است، اما چشمه محبت خداوند نجات دهنده در آن جاری است. او سرزنش نخواهد کرد، بلکه عمیق و پاک خواهد گرداند.» - الن جی. وایت، آرزوهای اعصار صفحه ۵۴۸.

The Desire of Ages, p. 548

عیسی توضیح می‌دهد که این موقعیت افتخار آمیز توسط پدر بخشیده شده است

و نه خود او. اما سپس با این توضیح ادامه می‌دهد که تفاوت کلیدی میان ملکوت او و قومهای غیر یهودی، نوع رهبری است که از پادشاهی او پدیدار میشود. کسانی که خواهان هدایتگری و ارشاد در سلطنتی هستند که عیسی پادشاه آن است باید خادم و خدمتگزار باشند زیرا رهبران و هدایتگران در پادشاهی و ملکوت عیسی مانند عیسی خواهند بود. «پسر انسان نیز نیامد تا خدمت شود بلکه تا خدمت کند و جان خود را در راه بسیاری فدا سازد» (متی باب ۲۰ آیه ۲۸).

از این رو، پطرس رهبران کلیسا را به کمالی مشابه فرا می‌خواند: تسلیم و انکار نفس که در عیسی دیده شد باید در آنها نیز نمایان بشود.

آیات ۴ تا ۸ باب ۲ فیلیپیان را بخوانید. آنچه پولس در اینجا می‌گوید چگونه با نوشته پطرس منطبق است؟ مهمتر اینکه، چگونه می‌توانیم کارهایی را که در این آیات به آن فراخوانده شده‌ایم، انجام بدهیم؟

مه ۱۰

چهارشنبه

مُلبَس به فروتنی

در جامعه دنیای کهن که پطرس در آن میزیست، طبقه بندی بسیار حاکم بود. طبقه حاکم امروزه ممکن است «فرماندهی مطلق» خوانده بشود. در اطراف آنها اقشار پائین رتبه قرار داشتند و کم‌ترین رتبه مخصوص برده‌ها بود. فروتنی و سرافکنندگی رفتار مخصوص پایین‌ترین رتبه افراد در مقابل بلند مرتبه‌ترین‌ها بود. معادل یونانی واژه فروتنی، معنای «پستی»، «ناچیزی»، «ضعف» و «فقر» را متبادر می‌سازد. این عبارت مردمی را توصیف میکند که از قدرت و جایگاهی برخوردار نبودند. در جهان خارج از یهودیت و مسیحیت، واژه فروتنی به کسانی که مقام پایینی داشتند اطلاق میشد و از روی فروتنی عمل کردن شیوه رفتار مردم آزاد نبود.

آیات ۵ تا ۷ باب ۵ اول پطرس را بخوانید. با توجه به شرایط محیطی و زمانی که در آن زندگی می‌کردند، چه چیزی در مورد نوشته پطرس در اینجا، قابل توجه می‌باشد؟

با توجه به شرایط زمانی و فرهنگی دوران زندگی پطرس، فروتنی در کتاب مقدس در پرتوی متفاوت دیده شده است. پطرس آیه ۳۴ باب ۳ امثال سلیمان را از (سپتوجیان: عهد

قدیم به زبان یونانی) یا سبعینیه نقل قول می‌کند، آیه‌ای که در باب ۴ آیه ۶ یعقوب نیز نقل شده است. در عهد قدیم، بخشی از کار خدا در تاریخ، خوار و ذلیل کردن ظالمان و متکبران است (اشعیا باب ۱۳ آیه ۱۱، باب ۲۳ آیه ۹، ایوب باب ۴۰ آیه ۱۱). رفتار شایسته انسان در برابر خدا، فروتنی است. «پس در مقابل قدرت خدا فروتن باشید تا او شما را در وقت مناسب سرفراز نماید» (اول پطرس باب ۵ آیه ۶). فروتنی به جای غرور باید ویژگی رابطه مسیحی نه تنها با خدا بلکه با یکدیگر باشد (اول پطرس باب ۵ آیه ۵). مسیحیان، حتی رهبران مسیحی، می‌دانند که گناهکارانی هستند که بواسطه فیض خدا نجات یافته‌اند. در این مفهوم والا، همه با هم برابر هستیم و همه باید در برابر صلیب فروتن باشیم. و این فروتنی باید در روابطمان با دیگران بویژه کسانی که زیردستان ما هستند، نمایان باشد. مطمئناً همه می‌توانند در برابر خدا که خالق آسمان‌ها و زمین است فروتن باشند. همچنین، فروتن بودن در مقابل کسانی که مقام بالاتری نسبت به ما و قدرت و رتبه بیشتری نسبت به ما دارند نیز نسبتاً آسان است. آزمون واقعی ما زمانی خواهد بود که نسبت به افراد پایین‌تر از خود که قدرتی بر ما ندارند، فروتنی نشان بدهیم. این نوع فروتنی است که پطرس در اینجا درباره آن سخن می‌گوید.

چه چیزی در مورد صلیب و آنچه ارائه می‌دهد وجود دارد که باید همیشه به فروتن ماندن ما کمک کند؟

۱۱ مه

پنجشنبه

همچون شیر غران

همانطور که تا کنون مشاهده کردیم، پطرس بر ضد پشت صحنه آزار و جفا می‌نویسد. موضوع جدال عظیم تنها چکیده مطلب الهیاتی به خوانندگانش نبود؛ آن‌ها طعم جفا را به شیوه‌ای که بسیاری از ما تا کنون نجشیده ایم، تجربه کردند.

اول پطرس باب ۵ آیات ۸ تا ۱۰ و مکاشفه یوحنا باب ۱۲ آیات ۷ تا ۹ را بخوانید. این آیات درباره منشاء شرارت و کار شیطان در جهان ما، چه چیزی به ما می‌آموزند؟

کتاب مکاشفه یوحنا آشکار می‌سازد که مسیحیان در نبرد کیهانی میان نیروهای خیر و شر، نقش دارند. در مکاشفه، نیروهای خیر توسط عیسی که کلمه خدا، پادشاه پادشاهان و خداوند خداوندان است، رهبری می‌شوند (مکاشفه یوحنا باب ۱۹ آیات ۱۳ و ۱۶). نیروهای

شرارت توسط شیطان که ابلیس نیز خوانده می‌شود و مانند یک اژدها به تصویر کشیده شده است، هدایت می‌شوند (مکاشفه یوحنا باب ۱۲ آیات ۷ تا ۹، باب ۲۰ آیات ۷ و ۸). با وجود اینکه رسانه‌های محبوب و حتی بعضی از مسیحیان حقیقت شیطان را انکار می‌کنند، واقعیت این است که شیطان موجودی قدرتمند است که تنها نیات شیطانی بر ضد ما دارد. با این حال، خبر خوش این است که شیطان در نهایت در پایان نابود خواهد شد (مکاشفه یوحنا باب ۲۰ آیات ۹ و ۱۰).

پطرس از خطری که شیطان به همراه دارد نمی‌کاهد. شیطان مانند یک شیر غرآن است که به دنبال بلعیدن تمام کسانی است که می‌تواند بر آنها چیره شود (اول پطرس باب ۵ آیه ۸). پطرس همچنین به این مطلب اشاره می‌کند که خوانندگان می‌توانند قدرت شیطان را در عذاب‌های کنونی خود ببینند. با این وجود، این عذاب‌ها در جلال ابدی پایان خواهند یافت (اول پطرس باب ۵ آیه ۱۰).

بار دیگر آیه ۱۰ باب ۵ اول پطرس را بخوانید. پطرس در این آیه به ما چه می‌گوید؟

اگرچه ما نمی‌توانیم از ماهیت دقیق مشکلات آن‌ها آگاهی یابیم، اما چیزی که می‌توانیم ببینیم، امیدی است که پطرس ابراز می‌کند. آری، شیطان واقعی است. نبرد حقیقی است و عذاب‌های ما واقعی هستند. اما «خدای همه فیض‌ها» شیطان را شکست داده است. پس هر عذابی که ما می‌کشیم، اگر وفادار بمانیم - حتی تا حد مرگ (عبرانیان باب ۱۱ آیات ۱۳ تا ۱۶ را ببینید) - به شکرانه عیسی، پیروزی حتمی است.

چگونه می‌توانیم بیاموزیم که به توجه با آنچه که با آن روبرو هستیم، در ایامان باقی بمانیم و تا انتها شکیباشیم؟

۱۲ مه

جمعه

تفکری فراتر: یک نمونه بزرگ رهبری خدمتگزارانه عیسی در رفتار وی در شام آخر دیده می‌شود. در آن زمان، عیسی کاملاً می‌دانست که کیست (پسر خدا) و در شرف بازگشت به نزد پدرش بود (یوحنا باب ۱۳ آیه ۱). او پس از صرف غذا، پاهای حواریون خویش را شست. او سپس فرمود، «پس اگر من که آقا و معلم هستم، پایهای شما را شستم، بر شما نیز واجب است که پایهای یکدیگر را بشوید. زیرا به شما نمونه‌ای دادم تا چنانکه من با شما کردم، شما نیز بکنید» (یوحنا باب ۱۳ آیات ۱۴ و ۱۵). هر بار که پیروان عیسی پاهای یکدیگر را می‌شویند، نه تنها این صحنه را به تصویر می‌کشند؛

بلکه به یکدیگر یادآوری می‌کنند که برای رهبر بودن در ملکوت عیسی، ابتدا باید یک خدمتگزار بود. شکی نیست که حواریون تا پایان عمرشان، بخصوص پس از اینکه کامل‌تر درک نمودند که عیسی واقعاً چه کسی بود، این کردار فروتنانه ارباب خویش را هرگز از یاد نبردند. بدون شک، همچنین زمانیکه پطرس رهبران کلیسا را فراخواند به آنان گفت که نباید نسبت به دیگران رفتار ارباب منشانه بلکه «ردای تواضع» بر تن داشته باشند. «عیسی هنگامی که رضا داد تا تجسم بشری بیابد، فروتنی خویش را هویدا ساخت که این نکته از عجایب حکمت ازلی ملکوت است. عمل توافق به بشر شدن تنها بدلیل مقام بالای مسیح در پیش از خلقت، یک فروتنی است. ما باید ذهن خود را بگشاییم تا دریابیم که مسیح ردای ملوکانه، تاج پادشاهی و اقتدار و فرماندهی والای خود را کنار گذاشت و لباس تجسم بر الوهیت خویش پوشید، تا با بشر هم‌رتبه گردد و تقوی و معنویت را برای خانواده بشری به ارمغان آورده و آنان را لایق گرداند تا دختران و پسران خدا نامیده بشوند.

حلم و فروتنی که ویژگی زندگی مسیح بود، در زندگی و شخصیت کسانی که مانند او قدم بر می‌دارند، نمایان خواهد شد.» - الن جی. وایت، پسران و دختران خدا - صفحه ۸۱. Ellen G. White, Sons and Daughters of God, p. 81

سوالاتی برای بحث

۱. عیسی مأموریت خود را با روبرو شدن با شیطان آغاز نمود. او که بواسطه ۴۰ روز روزه‌داری ضعیف شده بود، توانست با تاسی از کتاب مقدس، در برابر وسوسه‌های شیطان مقاومت کند (متی باب ۴ آیات ۱ تا ۱۱، مرقس باب ۱ آیات ۱۲ و ۱۳، لوقا باب ۴ آیات ۱ تا ۱۳). این آیات درباره مقاومت در برابر شیطان، در زندگی چه چیزی به ما می‌گوید؟
۲. شما چه نمونه‌های از فروتنی حقیقی در دیگران مشاهده کرده‌اید؟ از آن مثال‌ها چه چیزی می‌توانید بیاموزید؟
۳. در کلاس به این سؤال پاسخ بدهید: در کنار آنچه پطرس در آیات در این هفته تعلیم داد، ویژگی‌های یک رهبر خوب مسیحی چیست؟ این خصوصیات چگونه ممکن است با ویژگی‌های خوب یک رهبر غیر مذهبی مشترک باشند؟ چگونه می‌توانند متفاوت باشند؟
۴. شما چگونه به این ادعا که شیطان واقعی نیست بلکه تنها نمادی از شرارت‌های موجود در طبیعت بشر است، پاسخ می‌دهید؟